

Sygn. akt II CSK 742/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Banku „P” Spółki Akcyjnej
w W.

przeciwko K.B. i I.M-B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 27 czerwca 2017 r., sygn. akt III Ca [...]/17,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej I.M-B. kwotę 1800
(tysiąc osiemset) oraz na rzecz pozwanego K.B. kwotę 1350
(tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem częściowego zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowa spółka Bank „P” Spółka Akcyjna w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 27 czerwca 2017 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Ł. z dnia 16 listopada 2016 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżące Spółka podniosła, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na rozważenie odpowiedzialności pozwanych na gruncie prawa handlowego a nie, jak żądała powódka, na podstawie prawa wekslowego za także ze względu na brak rozważenia wszystkich zarzutów apelacyjnych.

Oceniając tak sformułowany wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej trzeba mieć na względzie, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że powołanie się przez podmiot wnoszący skargę kasacyjną na przesłankę zawartą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiązuje do przedstawienia wyводу prawnego zmierzającego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły, czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia, co daje podstawy

do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (tak np. Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, nie publ.; z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, nie publ.; z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, nie publ.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, nie publ.; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, nie publ.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, nie publ.; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, nie publ.; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, nie publ.; z dnia z 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, nie publ.; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, nie publ.; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, nie publ. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.). W judykaturze podkreśla się, iż przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia: Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 Nr 13, poz. 230, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl., z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, niepubl.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, stanowiące oddzielny element skargi, nie spełnia tych wymagań. Nie wystarczy bowiem odwołanie się do naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi kasacyjnej, które podlegają ocenie Sądu Najwyższego dopiero na etapie rozpoznania skargi. Ponadto, powódka zarzucając w tej części skargi kasacyjnej rozstrzygnięcie co do istoty na niewłaściwej podstawie prawnej nie wskazała przepisów, które miały być w ten sposób naruszone. Nie wyjaśniła też, których zarzutów nie rozpoznał Sąd drugiej instancji i jaki miało to wpływ na wynik postępowania

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżące Towarzystwo przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Przyznając obu pozwany zwrot kosztów postępowania w połowie wysokości Sąd Najwyższy stosując art. 102 w zw. z art. 391 § 2, 398²¹ k.p.c. uwzględnił, iż odpowiedzi na skargi kasacyjne, pomimo iż zostały sporządzone przez różnych pełnomocników są jednobrzmiące.

aj

a.ł.